

Titel: Kapitle IX.

Citation: "Kapitle IX.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e2914.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitle IX.

Om Forkyndelser og andre processuelle Meddelelser.

§ 108.

Forkyndelser og andre processuelle Meddelelser skulle, forsåvidt ikke Loven eller Parternes Overenskomst medfører Undtagelse, foregå ved en stævningsmand. Denne har ved Forretningens Udførelse som Vidne at tiltage en anden Stævningsmand eller, såfremt Tiden ej tillader at få en sådan tilkaldt (§ 109 næstsidste Stykke), en god Mund.

Enhver beskikket Stævningsmand kan med fuld Retsvirkning iværksætte Forkyndelser og Meddelelser under lagttagelse af de i Loven givne Forskrifter. Gyldigheden af det Foretagne fvækkes ikke derved, at Stævningsmanden har handlet udenfor den Retskreds, i hvilken han er ansat.

§ 109.

Det, der skal forkyndes eller meddeles, må foreligge i skriftlig Udfærdigelse.

Parten kan begjære Foretagelsen af Forkyndelser og Meddelelser enten umiddelbart hos

en Stævningsmand eller, forsåvidt Forkyndelsen skal ske på et andet Sted end det, hvor Parten opholder sig, igjennem vedkommende Underdommer, som imod Forudbetaling af alle dertil medgående Udgifter er pligtig at besørge Begjæringen videre til en Stævningsmand.

De for en Retskreds beskikkede Stævningsmænd ere pligtige at besørge alle Forkyndelser og Meddelelser indenfor Retskredsens Grænser. Dog må en Stævningsmand ikke påtage sig Forretningen eller deltage i samme, når nogen af Parterne er hans Ægtefælle eller er ham beslægtet eller besvogret i den lige op- eller nedstigende Linie eller i første Sidelinie, eller han selv er Part i Sagen eller af dens Udfald kan have Skade eller Fordel.

Begjæringer om Forkyndelser og Meddelelser skulle efterkommes snarest muligt og i Byerne senest inden 24 Timer og på Landet senest inden 48 Timer efter Modtagelsen.

Vedkommende Part kan forlange, at Stævningsmanden skal undertegne en ham forelagt skriftlig Tilståelse for, at han til den angivne Tid har modtaget Begjæringen.

§ 110.

Ved Anordning gives der en Instrur samt de fornødne Disciplinarbestemmelser for Stævningsmænd.

§ 111.

Om Forkyndelsers eller Meddelelsers Iværksættelse gjælde følgende Regler:

a) Dersom Vedkommende har Bopæl indenfor Kongerigets Grænser, kan Forkyndelsen eller Meddelelsen gyldigen ske der; er han tilstede, for ham selv personlig; men angives han at være fraværende — i hvilket Tilfælde det i Påtegningen bor opgives, om Fraværelsen er begrundet i Bortrejse, og i så Fald tillige, hvor han antages at opholde sig —, da for hans Ægtefælle, Børn over 18 År, Tjenestefolk eller andre til Husstanden hørende voxne Personer, som ere der tilstede; ere sådanne ikke at antræffe, for hans Husvært, Principal, Husbonde, Læremester eller Arbejdsherre, forsåvidt som denne der træffes tilstede.

Har den Pågjældende ikke Bopæl indenfor Kongerigets Grænser, kan Forkyndelsen eller Meddelelsen ske på hans midlertidige

Opholdssted i Riget; træffes han der tilstede, for ham selv personlig, men i modsat Tilfælde for dem, hos hvem han er til Huse.

b) Forkyndelse eller Meddelelse til Vedkommende personlig er altid gyldig, selv om han antræffes udenfor sin Bopæl eller sit Opholdssted; dog må Forkyndelsen eller Meddelelsen ikke ske i Kirken eller på andet Sted, medens Gudstjenesten eller kirkelige Handlinger der foregaa.

§ 112.

Den Stævningsmand, af hvem Forretningen udføres, skal bestræbe sig for at iværksætte Forkyndelsen på en af de i foregående Paragraf angivne Måder, og han har til den Hensigt ikke blot at handle efter det, som af den forkyndende Part opgives ham, men han bør selv efter bedste Evne søge alle fornødne Underretninger.

Har han ikke kunnet iværksætte Forkyndelsen eller Meddelelsen på nogen af de i foregående Paragraf angivne Måder, skal han i Forbindelse med den anden Stævningsmand påtegne Udfærdigelsen (§ 88) Attest herom og strax overlevere den til Politiet, der skal søge snarest muligt at iværksætte Forkyndelsen eller Meddelelsen. Lykkes dette ikke, fordi Pågjældende ikke befindes at have Bolig eller Opholdssted i Retskredsen og ej heller personlig antræffes der, har Politiet at tilbagegive Udfærdigelsen til Parten med Påtegning om det Stedfundne samt om, hvad der er Politiet tekjendt augående Pågjældendes Bolig eller Opholdssted.

Går Politiets Opgivelse ud på, at Pågjældende har Bopæl eller Opholdssted andetsteds i Riget, bliver Forkyndelsen at iværksætte der i Overensstemmelse med de foranstående Regler. Ser Politiet sig ikke istand til at opgive Pågjældendes Bopæl eller Opholdssted inden Riget, og kan det heller ikke opgives, om og hvor Pågjældende har Bopæl i Udlandet, er Parten berettiget til at lade Forkyndelsen eller Meddelelsen ske ved 3 Gange gjentaget Indrykkelse i den almindelige Tidende, som ved Kgl. Anordning bestemmes til retsligeBekjendtgjørelser, hvorhos dog bliver at iagttage, at dersom det af Parten vides eller af Politiet er opgivet, hvor Pågjældende for Tiden opholder sig i Udlandet,

skal Udfærdigelsen tillige tilstilles ham pr. Post i betalt Brev, der skal anbefales.

§ 113.

Har det været Parten bekjendt, at Pågjældende har Bopæl i Udlandet, eller indeholder Politiets Påtegning Angivelser, gående ud herpå, skal Forkyndelsen eller Meddelelsen, uanset Bestemmelserne i foregående Paragrafs Slutning, altid foretages på den ved Stedets Love hjemlede Måde, Parten kan fordre, at Retten skal udstede de i så Henseende fornødne Begæring til pågjældende fremmede Myndigheder. Skulde disse

vægre sig ved at iværksætte Forkyndelsen eller Meddelelsen, er Parten berettiget til at gå frem på den i Slutningen af foregående Paragraf angivne Måde.

§ 114.

Parterne kunne vedtage, at et opgivet Sted skal agtes for Bopæl, og dette bliver da, forsåvidt der forefindes Personer, som enten ifølge § 111 ere pligtige at modtage Forkyndelsen eller erklære sig for befuldmægtigede hertil, ved Anvendelsen af de foregående Regler at behandle som den virkelige Bopæl.

§ 115.

Den til Forkyndelsens eller Meddelelsens Foretagelse antagne Stævningsmand behøver ikke at godtgjøre sin Bemyndigelse til den enkelte Forretning for den eller dem, til hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen sker.

De Personer, for hvem Stævningsmanden i Medfør af de foregående Bestemmelser mener at burde foretage Forkynderen eller Meddelelsen, kunne i Reglen ikke vægre sig ved at modtage den. Ubeføjet Nægtelse medfører Forpligtelse til at betale Udgifterne ved Forretningen, Stævningsmanden har derhos i heromhandlede Tilfælde strax at opfordre Politiet til at overtage Forkyndelsen eller Meddelelsen; den, der ubeføjet har nægtet at modtage Forkyndelsen eller Meddelelsen, skal da endvidere betale Politiet en passende af Politimesteren fastsat Godtgjørelse for den forårsagede Ulejlighed.

§ 116.

De Personer, for hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen ifølge § 111, jfr. § 114, foregår, når rette Vedkommende ikke træffes, ere pligtige at

underrette denne om det Stedfundne, når det kan ske uden Udgift eller Besvær. Tilsidesættelse af denne Pligt medfører Erstatningsansvar.

§ 117.

Når Stævningsmænd og Parter have iagttaget de i §§ 111—115 givne Regler, ansees Forkyndelsen eller Meddelelsen for lovlig, uagtet den ikke ved de trufne Foranstaltninger måtte komme til Pågjældendes Kundskab.

§ 118.

Forkyndelser og Meddelelser skulle foregå imellem Kl. 7 Morgen og Kl. 8 Aften. På Søn- og Helligdage må de ikke foregå i Tiden fra Kl. 9 Frm. til Kl. 4 Eftm.

§ 119.

Det, der skal forkyndes eller meddeles, må overgives Stævningsmændene i dobbelt Udfærdigelse.

Når de til Forkyndelsens eller Meddelelsens Iværksættelse befalede Skridt ere foretagne, forsyner Stævningsmanden og den, der har været ham behjælpelig, begge Exemplarer med Påtegning herom. Det ene Exemplar overgives til den eller dem, for hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen sker, og det andet Exemplar tilbagegives den, der har begjært Forretningen.

Påtegningen skal indeholde fornøden Angivelse af Dag og Time, på hvilken, Stedet, hvor, og Personerne, for hvem Forkyndelsen eller Meddelelsen er sket. Når Forkyndelsen eller Meddelelsen ikke er sket til Vedkommende selv, skal det tillige i Påtegningen bemærkes, hvorledes man i denne Anledning har forholdt sig.

Påtegningen afgiver Bevis for det, som ifølge den er passeret; dog er Modbevis ikke udelukket.

Benyttes Avisbekjendtgjørelse, er det ikke nødvendigt, at Udfærdigelsen, der skal forkyndes eller meddeles, optages fuldstændigt, men det er tilstrækkeligt, at dens Indhold meddeles i Udtog, samt at det bemærkes, at Udfærdigelsen selv henligger til Modtagelse på vedkommende Rets Skriverkontor. Det må udtrykkeligt udtales i Bekjendtgjørelsen, at Forkyndelsen eller Meddelelsen forgjæves er søgt iværksat på den i denne Lovs §§ 111 og 112 bestemte Måde. Det fornødne Bevis for dens Fore-

tagelse føres ved Fremlæggelse af pågjældende Numre af Tidenden.

Sker Meddelelse pr. Post, har vedkommende Postembedsmand på Forlangende at forsyne det ene Gremplar, forinden det tilbagegives den, der har begjært Afsendelsen, med Påtegning om, at et ligelydende Exemplar er afsendt til nærmere betegnet Adresse i betalt og anbefalet Brev. Påtegningen indeholder Bevis for det Stedfundne, indtil Modbevis føres.

§ 120.

Benytte begge Parterne Sagførere til at udføre Processen, kunne Forkyndelser og Meddelelser, der forefalde under Sagens Gang, ske umiddelbart fra den ene Sagfører til den anden, uden Stævningsmænds Mellekomst, blot imod simpelt Modtagelsesbevis.

Forkyndelsen eller Meddelelsen kan gyldigen afleveres på Sagførerens Kontor til enhver Tid, dette er åbent, og Modtagelsesbeviset kan udstedes af Sagførerens der tilstedeværende Fuldmægtige eller andre Kontorbetjente.

§ 121.

Når en Bestemmelse med Hensyn til Sagens videre Foretagelse eller Proceshandlingers Iværksættelse træffes af Retten i et behørigt afholdt Møde, er ingen sætlig Forkyndelse eller Meddelelse nødvendig; men alle Vedkommende, som have været pligtige at møde, antages herved at have erholdt fornøden Underretning.

§ 122.

Meddelelser, som udgå fra Retten, ske på den Måde, Rettens Formand i hvert enkelt Tilfælde anser for hensigtsmæssig, og uden at hans Bestemmelser herom ere Gjenstand for Påanke. Det er ham tilladt at tilstille Meddelelsen pr. Post.

§ 123.

Klageskriftet, den endelige Dom samt de Skrifter, hvorved Retsmidlernes Anvendelse indledes, må alrid meddeles eller forkyndes på den i §§ 108—119 bestemte Måde og i Reglen for vedkommende Part, om endog han under Processen er eller har været repræsenteret af en Sagfører eller Andre.

§ 124.

Indkaldelser og Meddelelser til Militære, hvilke med de af Forholdets Natur flydende Lempelser blive at iværksætte efter de i dette Kapitel givne Regler, skulle tillig anmeldes for Afdelingschefen, som foranlediger Påagjædendes Møde for Retten, hvor Sådant gjøres fornødent.